

MONT VALIÈR

Arièja

Per la Vall de Riberot

Distància	10,4 km (anada)
Desnivell acumulat	1913 m
Nivell de dificultat	alta
Data	13 i 14 de juliol de 2010
Cartografia	IGN 2048OT Aulus-les-Bains, Mont Valier (1:25000)
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=1031578

Diuen del Mont Valièr que llur nom ve de Valerius (Sant Valier, darreries del segle V), primer bisbe de Coserans. La tradició atorga a aquest personatge la primera ascensió i la instal·lació d'una creu al cim. Actualment n'hi ha una de granit a la seva memòria.

També se l'anomena El Senyor de l'Arièja, malgrat els seus 2.838 metres, pel seu esvelt i dominant perfil. Històricament els habitants de la plana de Tolosa, del Gers i del Tarn, en veure'l dominar tota la serralada es pensaven que era la muntanya més alta dels Pirineus. Aquesta opinió es justifica en part perquè el cantó oriental (a la foto) és dels més alts dels Pirineus (1700 m verticals directes, inclosos 800 m de paret vertical).

És doncs un cim que gaudeix d'una perspectiva excel·lent. Llàstima que en les dues ocasions que hi he estat la meteorologia no m'ha permès gaudir-ne. De les diferents vies i camins per pujar-hi, el més concorregut i fàcil –quan no hi ha neu– és per la Vall de Riberot, objecte d'aquesta ressenya. La dificultat ve donada pel fort desnivell, però el camí és evident, ben senyalitzat, fresat i lliure de passos exposats. Paisatgísticament és un recorregut excel·lent: fageda, salts d'aigua espectaculars, estanys...

El refugi d'Estanhons -ben equipat i guardat- és molt a prop del cim. Això us permet repartir la sortida en dues jornades: fins al refugi la primera, cim i retorn la segona. Però és ben factible fer cim la primera jornada, pernoctar al refugi i aprofitar per visitar-ne algun altre o retornar per un altre recorregut.

Accés

Des de Sent Gironç (Saint-Girons) seguim la D618 i la D4 passant per Castilhon de Coserans i Eras Bòrdas de Les. Continuem carretera i, al cap d'un parell de quilòmetres, prenem a l'esquerra l'estreta pista asfaltada que entra a la Vall de Riberot, tot passant pel llogaret d'Ayer, fins a l'aparcament del Pla de la Lau.

Pla de la Lau (961 m)

El mot ja ens diu molt: lau en occità, allau. Prenem el GR 10 vers migdia, passant entre el riu i l'alberg. Rebutgem el ramal que creua el Riberot continuant pel marge esquerre. Passem vora un prat (rètols) i continuem breument per una antiga pista tot entrant a la fageda. Rebutgem un camí a mà dreta (rètols indicadors) que mena a la Cabana de Peiralada pel barranc de les Escales[1]. Per un pont de fusta creuem el riu i marxem pel marge dret.

Anem guanyant alçària dins del bosc marxant vers xaloc (SE) amb el riu a la nostra dreta que salta i s'engorja. A l'altre riba podem veure com s'estimba el barranc de Peiralada per la cascada de les Escales. En una clariana deixem a mà dreta sota una gran roca la Tuta de l'Ors (ós), una balma que ens pot servir d'aixopluc en cas de necessitat.

Tornem a passar a la riba esquerra per un altre pontarró de fusta. Aviat albirem la cascada de Nérech.

Cascada de Nérech (1.338 m, 1h 30')

El riu es despenja en diversos trams per enormes blocs de granit. Per una passarel·la metàl·lica sota mateix de la cascada passem de nou al marge dret. Hom ha habilitat esglaons als blocs de pedra per ajudar a travessar aquest tram pedregós. Fort pendent. Més amunt albirem el primer tram de la cascada. Els arbres ja son marginals, caminem ara entre herbei, rocam i neret, mentre ens anem allunyant del riu.

Cabana de Caucis (1.803 m, 2h 45')

Refugi lliure senzill però en bon estat. Gaudim d'una bona vista de l'estany Redon. Deixem el GR que marxa per la dreta (rètol)[2] vers els estanys Redon i Long i el coll de la Pala de Clavera i seguim ara senyals de pintura grocs, passant pel costat d'un antic pluviòmetre. Per fort pendent i sempre vers el SE abastem el refugi.

Refugi des Estanhons (2.246 m, 3h 45')

Ben equipat i situat. Vers sol ixent podem albirar ben evident el nostre destí: el Mont Valièr, el Coll de Faustin i més a la dreta el Petit Valièr. Marxem en aquella direcció seguint els senyals de color groc per camí ben fressat que ens mena esquivar un contrafort que baixa del Valièr. Trams de tartera i fort pendent. Revoltem el contrafort i ens enfilem al seu llom per flanquejar després en direcció al coll.

Coll de Faustin (2.660 m, 4h 55')

Ens enfilem entre llaçades per l'ampli llom de migdia del Valièr, en fort pendent.

Mont Valièr (2.838 m, 5h 20')

Coronat per dues creus, una de granit i l'altre de ferro. Bona panoràmica: Montcalm, Pica d'Estats, Certascan, Monteixo, Mont Roig, Qüenca, Peguera, Moredo, Bassiero, Punta Alta, Comaloforno, Besiberris, Maladeta, Tres Comtes, Barlonguèra, Maubèrme, Neuvielh, Midi de Bigorra...[3][4]
Retornem pel mateix camí en 3h 15'.

- [1] Un rètol informa que aquest camí és desaconsellable per caiguda de pedres.
- [2] És part de l'itinerari del Camí de la Llibertat entre Sent Gironç i Alòs d'Isil pel coll de la Pala de Clavera.
- [3] Segons hem llegit en altres ressenyes dons, entre la boira i el desconeixement del Pirineu vist per aquest cantó, se'ns feia difícil destacar els cims més llunyans.
- [4] Des del Coll de Faustin en poca estona podem accedir al Petit Valièr per una canal molt evident (passos de grimpada fàcils II/II+)